

802

USTAWA

z dnia 24 lipca 1999 r.

o Służbie Celnej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Tworzy się jednolitą umundurowaną Służbę Celną w celu zapewnienia zgodności z prawem przywozu towarów na polski obszar celny oraz wywozu towarów z polskiego obszaru celnego.

2. Do zadań Służby Celnej należy realizacja polityki celnej państwa w części dotyczącej przywozu i wywozu towarów, a w szczególności:

- 1) kontrola przestrzegania przepisów prawa celnego oraz innych przepisów związanych z przywozem i wywozem towarów,
- 2) wykonywanie czynności związanych z nadawaniem towarom przeznaczenia celnego,
- 3) wymiar i pobór należności celnych i innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów,
- 4) rozpoznawanie, zapobieganie i wykrywanie przestępstw i wykroczeń związanych z przywozem i wywozem towarów oraz ściganie ich sprawców, w zakresie określonym innymi ustawami,
- 5) zapobieganie wprowadzaniu na polski obszar celny oraz wyprowadzaniu z polskiego obszaru celnego towarów objętych ograniczeniami lub zakazami, w szczególności takich jak: odpady szkodliwe, substancje chemiczne, materiały jądrowe i promieniotwórcze, środki odurzające i substancje psychotropowe oraz broń, amunicja, materiały wybuchowe i technologie objęte kontrolą międzynarodową,
- 6) współpraca z organami celnymi innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi,
- 7) wykonywanie innych zadań wynikających z przepisów odrębnych.

3. Prawa i obowiązki funkcjonariuszy celnych określa niniejsza ustawa.

4. W jednostkach organizacyjnych Służby Celnej mogą być zatrudniani pracownicy administracyjni. Do pracowników tych stosuje się przepisy ustawy o służbie cywilnej, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

5. W jednostkach organizacyjnych Służby Celnej mogą być zatrudniani inni pracownicy niż określani w ust. 4, do których stosuje się ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. Nr 31, poz. 214, z 1984 r. Nr 35, poz. 187, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 4, poz. 24, Nr 34, poz. 178 i poz. 182, z 1990 r. Nr 20, poz. 121, z 1991 r. Nr 55,

poz. 234, Nr 88, poz. 400 i Nr 95, poz. 425, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 90, poz. 451, z 1994 r. Nr 136, poz. 704, z 1995 r. Nr 132, poz. 640, z 1996 r. Nr 89, poz. 402 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 98, poz. 604, Nr 133, poz. 882 i poz. 883 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 131, poz. 860, Nr 155, poz. 1016 i Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 483 i Nr 70, poz. 778), w zakresie określonym w jej art. 46.

6. W stosunku do pracowników, o których mowa w ust. 4 i 5, zatrudnionych w Głównym Urzędzie Cei, zadania przewidziane dla dyrektora generalnego urzędu wykonuje Prezes Głównego Urzędu Cei. Art. 20 ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 49, poz. 483 i Nr 70, poz. 778) stosuje się odpowiednio.

7. Urzędem w rozumieniu niniejszej ustawy jest urząd, o którym mowa w art. 284 § 2 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402), oraz Główny Urząd Cei.

8. Kierownikiem urzędu w rozumieniu niniejszej ustawy jest Prezes Głównego Urzędu Cei w odniesieniu do Głównego Urzędu Cei lub dyrektor urzędu celnego w odniesieniu do urzędu celnego.

9. W sprawach związanych z pełnieniem służby oraz zatrudnieniem w jednostkach organizacyjnych służby celnej właściwym do podejmowania rozstrzygnięć jest kierownik urzędu, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Art. 2. W Służbie Celnej może pełnić służbę osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim,
- 2) korzysta z pełni praw publicznych,
- 3) nie była karana za przestępstwo popełnione umyślnie,
- 4) ma co najmniej średnie wykształcenie,
- 5) cieszy się nieposzlakowaną opinią,
- 6) posiada stan zdrowia pozwalający na pełnienie służby na określonym stanowisku.

Art. 3. 1. Każdy obywatel ma prawo do informacji o wolnych stanowiskach służbowych w Służbie Celnej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji, o których mowa w ust. 1, i sposób

podawania ich do wiadomości, uwzględniający kryteria naboru na poszczególne stanowiska. Zakres podanych do wiadomości informacji nie może ujawniać stanu obsady etatowej urzędów celnych.

Art. 4. Funkcjonariusz celny, w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, korzysta z ochrony przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553 i Nr 128, poz. 840 oraz z 1999 r. Nr 64, poz. 729) dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 5. 1. Ustanawia się odznakę honorową „Zasłużony dla Służby Celnej”.

2. Odznakę honorową „Zasłużony dla Służby Celnej” nadaje minister właściwy do spraw finansów publicznych osobom wyróżniającym się w Służbie Celnej lub mającym szczególne zasługi dla Służby Celnej.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór odznaki, szczegółowe zasady i tryb jej nadawania, a także sposób jej noszenia oraz wzór wniosku o nadanie odznaki i legitymacji. We wzorze wniosku powinny zostać sprecyzowane niezbędne dane, w tym informacje o osiągnięciach uzasadniających nadanie odznaki.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór sztandaru Służby Celnej oraz tryb jego nadania. Wzór sztandaru Służby Celnej powinien nawiązywać do tradycji administracji celnej.

Art. 6. Dzień 21 września ustanawia się dniem Służby Celnej.

Rozdział 2

Stanowiska i stopnie służbowe funkcjonariuszy celnych

Art. 7. 1. Funkcjonariusze celnicy pełnią służbę na stanowiskach służbowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stanowiska służbowe funkcjonariuszy celnych, wymagane kwalifikacje do ich zajmowania w zakresie wykształcenia i praktyki zawodowej oraz szczegółowe zasady awansowania. W rozporządzeniu zostaną określone dokumenty, które należy złożyć w celu potwierdzenia spełnienia określonych wymogów. Przy określaniu szczegółowych zasad awansowania powinny zostać uwzględnione także szczególne kwalifikacje zawodowe.

Art. 8. 1. Ustanawia się następujące stopnie służbowe funkcjonariuszy celnych:

- 1) aplikant celny,
- 2) młodszy rewident celny,
- 3) rewident celny,
- 4) starszy rewident celny,
- 5) młodszy dyspozytor celny,

- 6) dyspozytor celny,
- 7) starszy dyspozytor celny,
- 8) młodszy aspirant celny,
- 9) aspirant celny,
- 10) starszy aspirant celny,
- 11) podkomisarz celny,
- 12) komisarz celny,
- 13) nadkomisarz celny,
- 14) generalny komisarz celny,
- 15) krajowy komisarz celny.

2. Prezesowi Głównego Urzędu Cei przysługuje z mocy ustawy stopień krajowego komisarza celnego.

3. Nadania stopni: podkomisarz celny, komisarz celny, nadkomisarz celny, generalny komisarz celny dokonuje Prezes Głównego Urzędu Cei.

4. Pozostałe stopnie nadaje kierownik urzędu, w którym funkcjonariusz celny pełni służbę.

5. Dyrektorom urzędów celnych i ich zastępcom stopnie nadaje Prezes Głównego Urzędu Cei.

Art. 9. 1. Nadanie funkcjonariuszom celnym stopni służbowych, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2—14, następuje w zależności od zajmowanego stanowiska, opinii służbowej, oceny okresowej i posiadanych kwalifikacji zawodowych.

2. Nadanie wyższego stopnia służbowego nie może nastąpić wcześniej niż po odbyciu służby w stopniu:

1) młodsze rewidenta celnego	roku,
2) rewidenta celnego	roku,
3) starsze rewidenta celnego	roku,
4) młodsze dyspozytora celnego	2 lat,
5) dyspozytora celnego	2 lat,
6) starsze dyspozytora celnego	2 lat,
7) młodsze aspiranta celnego	2 lat,
8) aspiranta celnego	2 lat,
9) starsze aspiranta celnego	2 lat,
10) podkomisarza celnego	2 lat,
11) komisarza celnego	2 lat,
12) nadkomisarza celnego	2 lat.

3. Funkcjonariuszowi celnemu posiadającemu pozytywną opinię służbową oraz szczególne kwalifikacje zawodowe można nadać wyższy stopień przed upływem ustalonych okresów.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb nadawania stopni funkcjonariuszom celnym, biorąc pod uwagę zajmowane stanowisko, kwalifikacje, okres pełnienia służby.

Rozdział 3

Nawiązanie stosunku służbowego funkcjonariuszy celnych

Art. 10. 1. Stosunek służbowy funkcjonariusza celnego powstaje w drodze mianowania, na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się do służby.

2. Osobę przyjętą do służby mianuje się funkcjonariuszem w służbie przygotowawczej.

3. Z dniem mianowania funkcjonariuszowi celnemu, o którym mowa w ust. 1, nadaje się stopień służbowy aplikanta celnego.

4. Służba przygotowawcza trwa 3 lata i kończy się oceną kwalifikacyjną, dokonywaną przez kierownika urzędu.

5. Powołanie osób na wyższe stanowiska w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej regulują przepisy Kodeksu celnego.

6. Powołanie na wyższe stanowiska kierownicze, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2 i 3:

- 1) funkcjonariusza celnego — następuje w ramach stosunku służbowego,
- 2) innej osoby niż określona w pkt 1 — powoduje nawiązanie stosunku pracy na podstawie powołania.

7. Do osób, o których mowa w ust. 6 pkt 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o służbie cywilnej dotyczące pracowników służby cywilnej.

Art. 11. W okresie służby przygotowawczej funkcjonariusz celny jest obowiązany:

- 1) odbyć przeszkolenie praktyczne,
- 2) potwierdzić egzaminem ukończenie zasadniczego kursu celnego lub złożyć egzamin zawodowy,
- 3) potwierdzić egzaminem znajomość języka obcego w zakresie umożliwiającym wykonywanie obowiązków służbowych.

Art. 12. 1. W okresie służby przygotowawczej funkcjonariusz celny podlega okresowej, przeprowadzonej co 6 miesięcy, ocenie. Okresową ocenę wystawia kierownik urzędu.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, program przebiegu służby przygotowawczej, w tym określi szczegółowe warunki i tryb egzaminów, o których mowa w art. 11 pkt 2 i 3. Program przebiegu służby przygotowawczej powinien uwzględniać różnorodność zadań wykonywanych przez funkcjonariuszy celnych.

3. Prezes Głównego Urzędu Cei, w szczególności uzasadnionych wypadkach, może zwolnić funkcjonariusza

od obowiązków określonych w art. 11 oraz skrócić, nie więcej niż o 6 miesięcy, okres służby przygotowawczej.

4. W razie przerwy w wykonywaniu przez funkcjonariusza celnego obowiązków służbowych, trwającej dłużej niż trzy miesiące, Prezes Głównego Urzędu Cei na wniosek kierownika urzędu może przedłużyć okres służby przygotowawczej.

Art. 13. Po zakończeniu służby przygotowawczej z wynikiem pozytywnym funkcjonariusz celny zostaje mianowany do służby stałej.

Art. 14. 1. Aktu mianowania funkcjonariusza celnego dokonuje Prezes Głównego Urzędu Cei lub upoważniona przez niego osoba.

2. Akt mianowania powinien określać:

- 1) imię i nazwisko,
- 2) oznaczenie urzędu, w którym pełniona jest służba,
- 3) stanowisko służbowe,
- 4) stopień służbowy,
- 5) uposażenie,
- 6) datę mianowania.

3. Do zmiany stopni służbowych stosuje się odpowiednio art. 8 ust. 2—5.

Art. 15. 1. Przed podjęciem służby funkcjonariusz celny składa pisemne ślubowanie następującej treści:

„Świadomy podejmowanych obowiązków funkcjonariusza celnego — ślubuję wiernie służyć Rzeczypospolitej Polskiej, przestrzegać zasad Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, rzetelnie wykonywać powierzone mi zadania oraz strzec dobrego imienia służby, honoru i godności funkcjonariusza celnego.”

2. Do treści ślubowania, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz celny może dodać słowa „Tak mi dopomóż Bóg.”

Art. 16. 1. Kierownik urzędu prowadzi dokumentację przebiegu służby funkcjonariuszy celnych w aktach osobowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia dokumentacji, o której mowa w ust. 1, oraz wzór legitymacji służbowej.

Rozdział 4

Wyższe stanowiska kierownicze w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej

Art. 17. 1. Stanowiska:

- 1) Prezesa Głównego Urzędu Cei i dwóch wiceprezów,
- 2) Dyrektora Głównego Urzędu Cei, dyrektora departamentu (komórki równorzędnej) i jego zastępców w Głównym Urzędzie Cei,

3) dyrektora urzędu celnego i jego zastępców są wyższymi stanowiskami kierowniczymi w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej.

2. Dobór kandydatów na stanowiska dyrektorów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, dokonywany jest w drodze konkursu. Konkurs przeprowadza Prezes Głównego Urzędu Cei.

3. W toku konkursu sprawdzeniu podlega wiedza niezbędna do wykonywania zadań na stanowisku, na które przeprowadzany jest konkurs, predyspozycje i zdolności ogólne oraz umiejętności kierownicze. Szczegółowe wymagania dotyczące stanowiska, na które przeprowadzany jest konkurs, określa Prezes Głównego Urzędu Cei.

4. Konkurs przeprowadza się, jeżeli do konkursu zgłosiło się co najmniej 3 kandydatów. W wyniku konkursu wyłania się co najmniej 2 kandydatów, spośród których Prezes Głównego Urzędu Cei powołuje jednego.

5. W wypadku braku odpowiedniej liczby kandydatów do przeprowadzenia konkursu, doboru na stanowiska Dyrektora Głównego Urzędu Cei, dyrektora departamentu (komórki równorzędnej) i dyrektora urzędu celnego dokonuje Prezes Głównego Urzędu Cei.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb przeprowadzania konkursów, o których mowa w ust. 2—4. Określając tryb przeprowadzania konkursu, minister właściwy do spraw finansów publicznych uwzględni niezbędne wymagania, które powinni spełniać kandydaci, a w szczególności wykształcenie i w zależności od stanowiska niezbędny okres stażu służby lub pracy w Służbie Celnej, pozwalający na właściwe wykonywanie obowiązków służbowych, oraz określi wykaz stanowisk, które mogą być obejmowane wyłącznie przez funkcjonariuszy celnych.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne stanowiska niż dyrektorzy określone w ust. 1 pkt 2 i 3, na które dobór kandydatów przeprowadzany jest w drodze konkursu, uwzględniając zakres obowiązków wymaganych na danym stanowisku.

8. Niezależnie od informacji określonej w art. 3, kierownicy urzędów mają obowiązek upowszechnić informację o konkursie w kierowanym przez siebie urzędzie poprzez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie urzędu. Prezes Głównego Urzędu Cei ogłasza w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim szczegółową informację o konkursie.

9. Przepisy ust. 2—8 stosuje się również do kandydatów nie będących funkcjonariuszami celnymi.

Rozdział 5

Zmiana warunków pełnienia służby funkcjonariuszy celnych

Art. 18. 1. Jeżeli wymagają tego potrzeby Służby Celnej, funkcjonariuszowi celnemu można zlecić na okres do 6 miesięcy w roku kalendarzowym wykony-

wanie innych obowiązków służbowych, zgodnych z jego kwalifikacjami.

2. Funkcjonariusza celnego można, gdy wymagają tego ważne względy służbowe, przenieść na takie samo lub równorzędne stanowisko do innego urzędu, w tej samej lub innej miejscowości.

3. Funkcjonariuszowi celnemu, w związku z przeniesieniem do służby w innej miejscowości, przysługuje jednorazowe świadczenie pieniężne na zagospodarowanie w wysokości jednomiesięcznego uposażenia, należnego w dniu przeniesienia, w wypadku gdy łączy się z tym zmiana miejsca zamieszkania.

4. Funkcjonariusza celnego można, gdy wymagają tego potrzeby służbowe, przenieść czasowo na okres do 6 miesięcy w roku kalendarzowym do innej jednostki organizacyjnej Służby Celnej w tej samej lub innej miejscowości.

5. W wypadkach określonych w ust. 1, 2 i 4 funkcjonariuszowi celnemu przysługuje uposażenie stosowne do wykonywanych obowiązków służbowych, lecz nie niższe od dotychczas otrzymywanego.

6. Przeniesień, o których mowa w ust. 2 i 4, jeśli łączy się to z przeniesieniem do innego urzędu, dokonuje Prezes Głównego Urzędu Cei.

Art. 19. Nie można bez zgody zainteresowanego przenieść do pełnienia służby w innej miejscowości:

- 1) kobiety w ciąży,
- 2) funkcjonariusza celnego samodzielnie sprawującego opiekę nad dzieckiem do lat 14.

Art. 20. 1. Przeniesienie funkcjonariusza celnego do innej miejscowości, z której dojazd jest znacznie utrudniony, wymaga zapewnienia funkcjonariuszowi odpowiednich warunków mieszkaniowych, z uwzględnieniem jego sytuacji rodzinnej.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 funkcjonariuszowi celnemu przysługuje zwrot kosztów przeniesienia, w tym zwrot kosztów podróży.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przyznawania świadczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz ich wysokość. Rozporządzenie powinno określać sposób udokumentowania przez funkcjonariusza celnego poniesionych kosztów przeniesienia, w tym podróży.

Art. 21. 1. W razie reorganizacji urzędu, funkcjonariusza celnego można przenieść na inne równorzędne lub niższe stanowisko służbowe w tym urzędzie, odpowiadające jego kwalifikacjom, jeżeli nie jest możliwe dalsze pełnienie służby na dotychczasowym stanowisku.

2. Przez okres sześciu miesięcy po przeniesieniu funkcjonariuszowi celnemu przysługuje uposażenie nie niższe od dotychczasowego.

Art. 22. Funkcjonariusza celnego można przenieść na niższe stanowisko w razie:

- 1) trwałej utraty zdolności do służby na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej przez lekarza, z tym że przez okres 3 miesięcy zachowuje on prawo do dotychczasowego uposażenia; jeżeli funkcjonariusz celny zostaje poddany rehabilitacji zdrowotnej lub przysposobieniu do innych obowiązków służbowych, zachowuje prawo do dotychczasowego uposażenia przez okres 12 miesięcy,
- 2) likwidacji zajmowanego stanowiska, gdy nie ma możliwości przeniesienia go na inne, równorzędne stanowisko; art. 21 ust. 2 stosuje się odpowiednio,
- 3) pisemnego wniosku funkcjonariusza celnego.

Rozdział 6

Zawieszenie funkcjonariuszy celnych w pełnieniu obowiązków służbowych

Art. 23. 1. Funkcjonariusza celnego zawiesza się w pełnieniu obowiązków służbowych na czas nie dłuższy niż 3 miesiące, w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo popełnione umyślnie, ścigane z oskarżenia publicznego.

2. Funkcjonariusza celnego można zawiesić w pełnieniu obowiązków służbowych na czas nie dłuższy niż 3 miesiące w razie wszczęcia przeciwko niemu postępowania karnego w sprawie o przestępstwo popełnione nieumyślnie ścigane z oskarżenia publicznego lub postępowania dyscyplinarnego, o którym mowa w rozdziale 12, jeżeli jest to celowe z uwagi na dobro postępowania lub dobro służby.

3. W szczególnie uzasadnionych wypadkach okres zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych można przedłużyć do 12 miesięcy.

4. Okres zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych wlicza się do okresu pełnienia służby, od którego zależą uprawnienia funkcjonariusza celnego. W wypadku, o którym mowa w ust. 1, okres zawieszenia jest wliczany tylko wówczas, gdy w postępowaniu karnym funkcjonariusz celny został uniewinniony albo postępowanie zostało umorzone.

5. Wniesienie środka odwoławczego od zawieszenia nie wstrzymuje decyzji o zawieszeniu.

Art. 24. W okresie zawieszenia funkcjonariuszowi celnemu przysługuje uposażenie na zasadach określonych w art. 60.

Rozdział 7

Ustanie stosunku służbowego

Art. 25. 1. Funkcjonariusza celnego zwalnia się ze służby w wypadku:

- 1) orzeczenia trwałej niezdolności do służby,
- 2) wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby,

3) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo popełnione umyślnie,

4) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego,

5) nieprzydatności do służby, stwierdzonej w ocenie okresowej lub opinii służbowej w okresie służby przygotowawczej,

6) odmowy złożenia ślubowania,

7) prawomocnego orzeczenia utraty praw publicznych,

8) prawomocnego orzeczenia zakazu wykonywania zawodu funkcjonariusza celnego,

9) odmowy wykonania decyzji w sprawie przeniesienia, o którym mowa w art. 18 ust. 2 i 4,

10) zgłoszenia przez funkcjonariusza celnego pisemnego żądania zwolnienia ze służby,

11) trwałej utraty zdolności fizycznej lub psychicznej do pełnienia służby na zajmowanym stanowisku, stwierdzonej przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli nie ma możliwości pełnienia służby przez funkcjonariusza celnego na innym stanowisku, odpowiednim do jego stanu zdrowia i kwalifikacji zawodowych, albo gdy funkcjonariusz celny odmawia przejścia na takie stanowisko.

2. W wypadku zgłoszenia pisemnego żądania zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 10, funkcjonariusza celnego zwalnia się ze służby w terminie do 3 miesięcy od dnia tego zgłoszenia.

3. Odwołanie osób powołanych na wyższe stanowiska kierownicze w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej regulują przepisy Kodeksu celnego.

4. Odwołanie, o którym mowa w ust. 3, powoduje, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, zwolnienie z jednostki organizacyjnej Służby Celnej.

5. Jeżeli osoby, o których mowa w ust. 3, były powołane spośród funkcjonariuszy celnych, to ich odwołanie ze stanowiska nie powoduje zwolnienia ze służby, a wyznaczenie stanowisk, na których będą pełnić służbę po odwołaniu, należy do kompetencji kierownika urzędu, w którym poprzednio pełnili służbę.

6. Do pracowników administracyjnych zatrudnionych przed powołaniem w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej ust. 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 26. Funkcjonariusza celnego można zwolnić ze służby w wypadku:

1) niewywiązywania się z obowiązków służbowych w okresie odbywania służby stałej, stwierdzonego w dwóch następujących po sobie ocenach okresowych lub opiniach służbowych, między którymi upłynęło co najmniej 6 miesięcy,

2) skazania prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo inne niż określone w art. 25 ust. 1 pkt 3,

- 3) powołania do innej służby państwowej, a także objęcia funkcji z wyboru w organach wykonawczych samorządu terytorialnego lub stowarzyszeniach,
- 4) nabycia prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy,
- 5) niewyrażenia zgody na przeniesienie na niższe stanowisko służbowe,
- 6) nieobecności w służbie z powodu choroby trwającej dłużej niż rok,
- 7) likwidacji urzędu lub jego reorganizacji związanej ze zmniejszeniem liczby etatów, jeżeli nie jest możliwe przeniesienie funkcjonariusza celnego na inne stanowisko lub do innego urzędu celnego,
- 8) warunkowego umorzenia postępowania karnego, jeżeli ścigany czyn dotyczył przestępstwa popełnionego umyślnie, ściganego z oskarżenia publicznego,
- 9) odmowy poddania się badaniom lekarskim, o których mowa w art. 39 ust.1,
- 10) zaistnienia innej, niż określone w pkt 1—9, ważnej przyczyny, jeżeli dalsze pozostawanie w służbie nie gwarantuje należytego wykonywania obowiązków służbowych; zwolnienie funkcjonariusza celnego ze służby może nastąpić w tym wypadku po zasięgnięciu opinii związku zawodowego funkcjonariuszy celnych.

Art. 27. 1. W wypadkach, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 9 i 11 oraz w art. 26, zawiadomienie o zwolnieniu ze służby doręcza się funkcjonariuszowi celnemu z dwutygodniowym wyprzedzeniem w okresie służby przygotowawczej oraz z trzymiesięcznym wyprzedzeniem w okresie służby stałej.

2. Po doręczeniu zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione dobrem służby, funkcjonariusz celny może być zwolniony od pełnienia służby, z zachowaniem prawa do uposażenia.

Art. 28. Funkcjonariuszowi celnemu, który został przeniesiony na niższe stanowisko, niższy stopień lub zwolniony ze służby w związku ze skazaniem prawomocnym wyrokiem lub wydaniem orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego, kierownik urzędu proponuje pełnienie służby na poprzednich warunkach w razie uchylecia prawomocnego wyroku skazującego lub orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego i wydania wyroku uniewinniającego lub orzeczenia o umorzeniu postępowania karnego.

Art. 29. W razie uchylecia kary dyscyplinarnej przeniesienia na niższe stanowisko służbowe lub kary wydalenia ze służby, stosuje się odpowiednio przepis art. 28.

Art. 30. 1. Funkcjonariusz celny zwolniony ze służby otrzymuje niezwłocznie świadectwo służby.

2. Funkcjonariusz może żądać sprostowania świadectwa służby.

3. Świadectwo służby jest wydawane na zasadach określonych w przepisach prawa pracy.

Rozdział 8

Czas służby

Art. 31. 1. Czas pełnienia służby funkcjonariusza celnego jest określony wymiarem jego obowiązków, z uwzględnieniem prawa do wypoczynku.

2. W wypadkach uzasadnionych rodzajem służby i jej organizacją może być stosowany system zmianowy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania rozkładu czasu służby, w szczególności biorąc pod uwagę zagwarantowanie prawa do wypoczynku.

Rozdział 9

Obowiązki funkcjonariuszy celnych

Art. 32. 1. Funkcjonariusz celny jest obowiązany w szczególności:

- 1) dochować obowiązków wynikających ze złożonego ślubowania,
- 2) rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania,
- 3) racjonalnie gospodarować środkami publicznymi,
- 4) podnosić kwalifikacje zawodowe,
- 5) godnie zachowywać się w służbie oraz poza nią.

2. Funkcjonariusz celny jest obowiązany złożyć oświadczenie o swoim stanie majątkowym przy nawiązaniu stosunku służbowego, co najmniej raz do roku, na zakończenie służby oraz na żądanie kierownika urzędu. Treść oświadczenia stanowi tajemnicę służbową.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i warunki składania oświadczenia, o którym mowa w ust. 2, oraz wzór oświadczenia.

Art. 33. 1. Funkcjonariusz celny przy wykonywaniu obowiązków służbowych nie może kierować się interesem jednostkowym lub grupowym.

2. Funkcjonariusz celny nie może:

- 1) publicznie manifestować poglądów politycznych,
- 2) uczestniczyć w strajku, a także działalności zakłócającej normalną pracę urzędu.

3. Funkcjonariusz celny nie może być członkiem partii politycznej; z chwilą przyjęcia funkcjonariusza do służby ustaje jego dotychczasowe członkostwo w partii politycznej.

Art. 34. Funkcjonariusz celny nie może:

- 1) być członkiem zarządów, rad nadzorczych lub komisji rewizyjnych spółek prawa handlowego,
- 2) być zatrudniony lub wykonywać innych zajęć w spółkach prawa handlowego, które mogłyby wywołać podejrzenie o jego stronnicość lub interesowność,
- 3) być członkiem zarządów, rad nadzorczych lub komisji rewizyjnych spółdzielni, z wyjątkiem rad nadzorczych spółdzielni mieszkaniowych,
- 4) być członkiem zarządów fundacji prowadzących działalność gospodarczą,
- 5) posiadać w spółkach prawa handlowego więcej niż 2% akcji lub udziałów przedstawiających więcej niż 2% kapitału zakładowego — w każdej z tych spółek,
- 6) prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek lub wspólnie z innymi osobami, a także zarządzać taką działalnością lub być przedstawicielem czy pełnomocnikiem w prowadzeniu takiej działalności; nie dotyczy to działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej, w formie i zakresie gospodarstwa rodzinnego,
- 7) sprawować funkcji w podmiotach, których działalność jest związana z obrotem towarów z zagranicą lub obrotem krajowym towarów pochodzących z zagranicy, lub świadczyć pracy na rzecz tych podmiotów albo na rzecz przedstawicielstw firm zagranicznych prowadzących działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 35. Małżonkowie oraz osoby pozostające ze sobą w stosunku pokrewieństwa do drugiego stopnia włącznie lub powinowactwa pierwszego stopnia nie mogą pełnić służby w urzędzie, jeżeli powstałby między tymi osobami stosunek podległości służbowej.

Art. 36. 1. Funkcjonariusz celny jest obowiązany wypełniać polecenia służbowe przełożonych.

2. Jeżeli polecenie służbowe w przekonaniu funkcjonariusza celnego jest niezgodne z prawem, godzi w interes społeczny lub zawiera znamiona pomyłki, funkcjonariusz celny powinien przedstawić swoje zastrzeżenia przełożonemu na piśmie. W razie pisemnego potwierdzenia polecenia funkcjonariusz celny powinien je wykonać, zawiadamiając jednocześnie o zastrzeżeniach kierownika urzędu, a gdy polecenie wydał kierownik urzędu — organ nadrzędny nad urzędem.

3. Funkcjonariusz celny jest obowiązany odmówić wykonania polecenia, jeśli jego wykonanie prowadziłoby do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia.

4. O odmowie wykonania polecenia, o którym mowa w ust. 3, funkcjonariusz celny jest obowiązany zawiadomić kierownika urzędu bądź organ nadrzędny nad urzędem, z pominięciem drogi służbowej.

Art. 37. 1. Funkcjonariusz celny może wykonywać dodatkowe zajęcia zarobkowe jedynie na zlecenie organów administracji rządowej za zgodą Prezesa Głównego Urzędu Cei lub w zakresie działalności publicznej i dydaktycznej.

2. Funkcjonariusz celny nie może wykonywać zajęć, które pozostawałyby w sprzeczności z jego obowiązkami albo mogłyby wywołać podejrzenie o stronnicość lub interesowność.

Art. 38. 1. Funkcjonariusz celny podlega ocenie okresowej raz na rok, z zastrzeżeniem ust. 5. Oceny okresowej dokonuje kierownik urzędu, w którym funkcjonariusz pełni służbę.

2. Oceny okresowej dyrektora urzędu i jego zastępców dokonuje Prezes Głównego Urzędu Cei.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania przy dokonywaniu ocen funkcjonariuszy celnych.

4. O treści oceny okresowej powiadamia się funkcjonariusza celnego.

5. W razie negatywnej oceny okresowej, dodatkową ocenę przeprowadza się po upływie 6 miesięcy od dnia doręczenia funkcjonariuszowi celnemu pierwszej oceny. W wypadku nieobecności funkcjonariusza celnego w służbie, bieg terminu zawiesza się na czas tej nieobecności.

6. Niezależnie od ocen okresowych dokonywanych przez kierownika urzędu, bezpośredni przełożony może wydawać opinie służbowe dotyczące przebiegu służby funkcjonariusza celnego. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. Od oceny okresowej funkcjonariusz celny może, w terminie 14 dni od dnia powiadomienia, odwołać się do Prezesa Głównego Urzędu Cei. W wypadku oceny okresowej dokonanej przez Prezesa Głównego Urzędu Cei odwołanie przysługuje do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

8. Od opinii służbowej, o której mowa w ust. 6, funkcjonariusz celny może w terminie 14 dni od dnia powiadomienia odwołać się do kierownika urzędu. Przepis ust. 7 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

Art. 39. 1. W uzasadnionych wypadkach funkcjonariusz celny może być z urzędu skierowany na badania lekarskie, w celu określenia stanu zdrowia oraz ustalenia zdolności do wykonywania służby.

2. Jeżeli przemawia za tym dobro służby, funkcjonariusz może być poddany, za jego zgodą, badaniom psychofizycznym.

Art. 40. 1. Funkcjonariusz celny jest obowiązany wykonywać obowiązki służbowe w umundurowaniu. W uzasadnionych wypadkach kierownik urzędu może zwolnić funkcjonariusza celnego od wykonywania obowiązków służbowych w umundurowaniu.

2. Umundurowanie, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariusz celny otrzymuje bezpłatnie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe zasady przydziału, okresy zużycia, wzory, kolory i normy umundurowania i oznaczeń stopni funkcjonariuszy celnych,
- 2) szczegółowe zasady i sposób noszenia umundurowania i oznaczeń stopni,
- 3) wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie oraz za okresowe czyszczenie munduru,
- 4) wypadki, w jakich funkcjonariusze celni nie mają obowiązku pełnienia służby w umundurowaniu

— biorąc pod uwagę ilość i rodzaje składników umundurowania oraz okres używalności tych składników.

Art. 41. 1. Funkcjonariusz celny, który został zwolniony ze służby przed upływem 3 lat od ukończenia nauki w szkole wyższej lub na kursach zawodowych, której koszty zostały poniesione przez kierownika urzędu, jest zobowiązany zwrócić kwotę stanowiącą równowartość kosztów, jakie poniósł urząd w związku z tym kształceniem.

2. Przepis ust.1 ma zastosowanie w wypadku:

- 1) zwolnienia ze służby funkcjonariusza celnego z przyczyn, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2—4 i 6—10,
- 2) zwolnienia ze służby funkcjonariusza celnego z przyczyn, o których mowa w art. 26 pkt 1, 2, 8 i 9.

3. W uzasadnionych wypadkach Prezes Głównego Urzędu Ceł może zwolnić osobę zobowiązaną do zwrotu kosztów, określonych w ust. 1, z obowiązku ich zwrotu.

Rozdział 10

Uprawnienia funkcjonariuszy celnych

Art. 42. Funkcjonariuszom celnym i członkom ich rodzin mogą być przyznane świadczenia socjalne, których rodzaj i zakres ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia. Rada Ministrów, ustalając rodzaj i zakres tych świadczeń, uwzględni szczególne warunki pełnienia służby przez funkcjonariuszy celnych.

Art. 43. 1. Do funkcjonariusza celnego kobiety stosuje się przepisy prawa pracy dotyczące szczególnej ochrony pracy kobiet, chyba że przepisy niniejszej ustawy są dla niej korzystniejsze.

2. Art. 189¹ Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

Art. 44. 1. Funkcjonariuszowi celnemu przysługuje prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego na zasadach określonych w Kodeksie pracy.

2. Po 15 latach służby funkcjonariusz celny nabywa prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego w wymiarze 1 dnia za każdy następny ukończony rok służby, jednak nie więcej niż 10 dni. Urlop jest udzielany na zasadach przewidzianych w Kodeksie pracy.

Art. 45. 1. Funkcjonariusz celny, po 5 latach służby, może otrzymać płatny urlop zdrowotny, z zachowaniem prawa do uposażenia. Urlopu zdrowotnego udziela kierownik urzędu na podstawie skierowania na leczenie sanatoryjne, profilaktyczne lub uzdrowiskowe, na okres ustalony w tym skierowaniu, nie przekraczający jednak 30 kolejnych dni w każdym roku kalendarzowym.

2. Funkcjonariuszowi celnemu kierownik urzędu może udzielić z ważnych przyczyn urlopu bezpłatnego.

Art. 46. 1. Funkcjonariuszowi celnemu, który wzorowo wykonuje obowiązki, przejawia inicjatywę w służbie i doskonali kwalifikacje zawodowe, mogą być udzielane wyróżnienia:

- 1) dyplom,
- 2) nagroda pieniężna lub rzeczowa,
- 3) awansowanie na wyższe stanowisko lub na wyższy stopień służbowy,
- 4) przyznanie odznaki honorowej,
- 5) przedstawienie do odznaczenia państwowego.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb udzielania wyróżnień oraz właściwość przełożonych w tych sprawach.

Art. 47. Funkcjonariuszowi celnemu przysługują świadczenia w razie wypadków i chorób związanych ze służbą, w trybie i na zasadach określonych dla funkcjonariuszy policji.

Art. 48. Funkcjonariusze celni mogą się zrzeszać w związkach zawodowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. Nr 55, poz. 234, z 1994r. Nr 43, poz. 163, z 1996 r. Nr 1, poz. 2, Nr 24, poz. 110, Nr 61, poz. 283, Nr 75, poz. 355 i Nr 152, poz. 723 oraz z 1997 r. Nr 82, poz. 518, Nr 88, poz. 554, Nr 96, poz. 589 i Nr 121, poz. 769).

Rozdział 11

Uposażenie i inne świadczenia pieniężne funkcjonariuszy celnych

Art. 49. 1. Z tytułu służby funkcjonariusz celny otrzymuje uposażenie i inne świadczenia pieniężne określone w ustawie.

2. Przeciętne uposażenie funkcjonariuszy celnych stanowi wielokrotność prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej.

3. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, wielokrotność prognozowanego przeciętnego wy-

nagrodzenia, o której mowa w ust. 2. Rada Ministrów, określając wielokrotność prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia, powinna kierować się szczególnie zadaniami, jakie wykonuje Służba Celna.

Art. 50. 1. Uposażenie funkcjonariusza celnego składa się z uposażenia zasadniczego i dodatków do uposażenia.

2. Funkcjonariusze celni otrzymują następujące dodatki do uposażenia zasadniczego:

- 1) dodatek za stopień służbowy,
- 2) dodatek za wieloletnią służbę,
- 3) dodatki uzasadnione szczególnymi właściwościami, kwalifikacjami, warunkami albo miejscem pełnienia służby.

Art. 51. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, stawki uposażenia zasadniczego dla poszczególnych stanowisk służbowych, wysokość oraz szczegółowe zasady przyznawania i wypłacania dodatków, o których mowa w art. 50 ust. 2 pkt 1 i 3.

Art. 52. 1. Środki finansowe w wysokości 20% dodatkowych wpływów należności budżetowych uzyskanych w wyniku przeprowadzonych kontroli oraz 20% wpływów uzyskanych przez Skarb Państwa tytułem przepadku rzeczy pochodzących z ujawnionych przez funkcjonariuszy celnych przestępstw przeznacza się na usprawnienie funkcjonowania Służby Celnej i nagrody dla funkcjonariuszy, którzy przyczynili się bezpośrednio do uzyskania dodatkowych wpływów budżetowych lub ujawnienia przestępstw.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, określa sposób rozdysponowania środków finansowych oraz zasady przyznawania nagród, o których mowa w ust. 1, a także rodzaje wpływów należności budżetowych uznawane za dodatkowe w rozumieniu ust. 1.

Art. 53. 1. Dodatek za wieloletnią służbę przysługuje po 5 latach służby, w wysokości wynoszącej 5% uposażenia zasadniczego.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, wzrasta o 1% za każdy dalszy rok służby, aż do osiągnięcia 20% uposażenia zasadniczego.

3. Do okresów służby uprawniających do dodatku, o którym mowa w ust. 1, wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy służby lub zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

4. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służ-

by w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 1 lipca 1989 r.

Art. 54. 1. Funkcjonariuszom celnym przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:

- 1) po 20 latach służby — 75%,
- 2) po 25 latach służby — 100%,
- 3) po 30 latach służby — 150%,
- 4) po 35 latach służby — 200%,
- 5) po 40 latach służby — 300%,
- 6) po 45 latach służby — 400%

miesięcznego uposażenia.

2. Do okresów służby uprawniających do nagrody jubileuszowej wlicza się wszystkie poprzednie zakończone okresy służby lub zatrudnienia oraz inne udowodnione okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

3. Do okresów pracy, o których mowa w ust. 2, nie wlicza się okresów zatrudnienia w partii komunistycznej (Polskiej Partii Robotniczej i Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej), jak również w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ustawy z dnia 11 kwietnia 1997 r. o ujawnieniu pracy lub służby w organach bezpieczeństwa państwa lub współpracy z nimi w latach 1944—1990 osób pełniących funkcje publiczne (Dz. U. z 1999 r. Nr 42, poz. 428, Nr 57, poz. 618, Nr 62, poz. 681 i Nr 63, poz. 701) w okresie od dnia 22 lipca 1944 r. do dnia 1 lipca 1989 r.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania i wypłacania nagrody jubileuszowej, w szczególności biorąc pod uwagę udokumentowanie okresów pełnienia służby lub zatrudnienia uprawniające do nagrody jubileuszowej danego stopnia.

Art. 55. 1. Funkcjonariuszowi celnemu może być przyznana nagroda roczna w wysokości nie wyższej niż wysokość jednomiesięcznego uposażenia.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady ustalania oraz przyznawania nagrody rocznej, biorąc pod uwagę okres pełnienia służby i jej przebieg w roku kalendarzowym.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może utworzyć dodatkowy fundusz nagród za szczególne osiągnięcia w Służbie Celnej, określając w szczególności źródło środków na ten fundusz oraz jego wysokość, a także tryb przyznawania nagród.

Art. 56. Z tytułu podróży służbowej funkcjonariuszowi celnemu przysługują należności na zasadach

określonych w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej, wydanych na podstawie Kodeksu pracy.

Art. 57. 1. Funkcjonariuszowi celnemu, który na podstawie innych przepisów wykonuje stałe zadania służbowe poza polskim obszarem celnym, przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów wyżywienia i innych drobnych wydatków.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, walutę i wysokość ryczałtu, o którym mowa w ust. 1. Wysokość ryczałtu należy określić w zależności od liczby godzin wykonywania zadań przez funkcjonariusza celnego na dobę.

Art. 58. 1. Funkcjonariuszowi celnemu, zwolnionemu ze służby w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, przysługuje jednorazowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego uposażenia. Odprawa ulega zwiększeniu o 20% miesięcznego uposażenia za każdy dalszy pełny rok pełnienia służby ponad 5 lat nieprzerwanej służby, aż do wysokości sześciomiesięcznego uposażenia.

2. Odprawę, o której mowa w ust. 1, oblicza się jak ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy, na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie Kodeksu pracy.

3. Funkcjonariuszowi celnemu w służbie stałej, zwolnionemu ze służby w związku z likwidacją lub reorganizacją urzędu, przysługuje odprawa na zasadach i w wysokości określonych w ust. 1 i 2.

Art. 59. 1. W razie śmierci funkcjonariusza celnego, członkom rodziny uprawnionym do uzyskania renty rodzinnej w myśl przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przysługuje odprawa pośmiertna.

2. Odprawę pośmiertną dzieli się w częściach równych pomiędzy wszystkich uprawnionych członków rodziny.

3. Wysokość odprawy pośmiertnej ustala się według zasad określonych w art. 58.

Art. 60. 1. Funkcjonariusz celny zawieszony w pełnieniu obowiązków służbowych i zwolniony od pełnienia innych obowiązków służbowych otrzymuje od dnia zawieszenia 50% uposażenia przysługującego w dniu zawieszenia.

2. W razie uchylecia zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych, funkcjonariusz celny otrzymuje wstrzymaną część uposażenia oraz obligatoryjne podwyżki tego uposażenia wprowadzone w okresie zawieszenia.

3. W razie wykonywania innych obowiązków służbowych w okresie zawieszenia, funkcjonariuszowi celnemu przysługuje uposażenie nie niższe od dotychczas otrzymywanego.

Art. 61. 1. W wypadku tymczasowego aresztowania funkcjonariusza celnego art. 60 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. W razie umorzenia postępowania karnego lub uniewinnienia wyrokiem sądu, funkcjonariusz celny otrzymuje wstrzymaną część uposażenia oraz obligatoryjne podwyżki tego uposażenia, wprowadzone w okresie tymczasowego aresztowania, choćby umorzenie lub uniewinnienie nastąpiło po rozwiązaniu z funkcjonariuszem stosunku służbowego, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w wypadku, gdy postępowanie karne umorzono z powodu przedawnienia lub amnestii, a także w razie warunkowego umorzenia postępowania karnego.

4. Z uposażenia funkcjonariuszy celnych mogą być dokonywane potrącenia na podstawie sądowych i administracyjnych tytułów wykonawczych oraz na podstawie przepisów szczególnych — na zasadach określonych w przepisach o egzekucji sądowej lub postępowaniu egzekucyjnym w administracji albo w innych przepisach szczególnych.

Rozdział 12

Odpowiedzialność dyscyplinarna funkcjonariuszy celnych

Art. 62. 1. Funkcjonariusze celni ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie obowiązków służbowych.

2. Odpowiedzialności dyscyplinarnej przewidzianej przepisami niniejszego rozdziału nie podlegają Prezes i wiceprezesi Głównego Urzędu Celnego.

Art. 63. 1. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) nagana z ostrzeżeniem,
- 4) przeniesienie na niższe stanowisko lub obniżenie stopnia służbowego,
- 5) zakaz podwyższania stopnia służbowego przez 2 lata,
- 6) zakaz zajmowania stanowisk kierowniczych przez 2 lata,
- 7) wydalenie ze Służby Celnej.

2. Prawomocne orzeczenie kary wymienionej w ust. 1 pkt 7 powoduje zakaz przyjęcia do Służby Celnej przez okres 10 lat.

Art. 64. 1. Orzekanie kar dyscyplinarnych należy do kierownika urzędu lub osoby przez niego upoważnionej.

2. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne dotyczy funkcjonariusza celnego pełniącego służbę:

1) w Głównym Urzędzie Cei — Prezes Głównego Urzędu Cei może upoważnić do orzekania kary dyscyplinarnej wiceprezesa Głównego Urzędu Cei lub dyrektora departamentu, biura lub innej równorzędnej komórki,

2) w urzędzie celnym — dyrektor urzędu celnego może upoważnić do orzekania kary dyscyplinarnej zastępcę dyrektora urzędu.

3. Orzekanie kary, o której mowa art. 63 ust. 1 pkt 4—7, należy wyłącznie do właściwości kierownika urzędu.

Art. 65. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna kierownik urzędu lub osoba upoważniona do orzekania kar dyscyplinarnych.

Art. 66. Postępowanie wyjaśniające przeprowadza wyznaczony przez kierownika urzędu rzecznik dyscyplinarny.

Art. 67. 1. Kierownik urzędu na okres 3 lat powołuje rzecznika dyscyplinarnego urzędu.

2. Rzecznik dyscyplinarny powinien być funkcjonariuszem celnym w tym urzędzie oraz mieć co najmniej pięcioletni okres nienagannej służby.

3. W razie nieobecności rzecznika dyscyplinarnego postępowanie wyjaśniające prowadzi funkcjonariusz celny, spełniający warunki określone w ust. 2, wyznaczony przez kierownika urzędu.

4. Rzecznik dyscyplinarny wszczyna postępowanie wyjaśniające na polecenie kierownika urzędu. O wszczęciu tego postępowania rzecznik zawiadamia osobę, której ono dotyczy.

5. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego rzecznik dyscyplinarny składa wniosek do kierownika urzędu o :

1) wszczęcie postępowania dyscyplinarnego,

2) umorzenie postępowania wyjaśniającego.

Art. 68. 1. Postępowanie dyscyplinarne nie może być wszczęte po upływie 3 miesięcy od dnia powzięcia przez kierownika urzędu wiadomości o naruszeniu obowiązków służbowych przez funkcjonariusza celnego ani po upływie 1 roku od popełnienia tego czynu.

2. Jeżeli funkcjonariusz celny z powodu nieobecności w służbie nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, rozpoczęte postępowanie dyscyplinarne ulega zawieszeniu do dnia stawienia się funkcjonariusza do służby.

3. Jeżeli czyn funkcjonariusza celnego zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie postępowania dyscyplinarnego następuje nie wcześniej niż przedawnienie przewidziane w Kodeksie karnym dla tego przestępstwa.

Art. 69. Orzeczenie wydaje się po wysłuchaniu rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego oraz jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony, a także po rozpatrzeniu innych dowodów mających znaczenie w sprawie.

Art. 70. 1. Obwiniony ma prawo korzystania z pomocy wybranego przez siebie obrońcy spośród funkcjonariuszy celnych.

2. W wypadku gdy rzecznik dyscyplinarny wniósł o orzeczenie kary wydalenia ze służby, a obwiniony nie ma obrońcy z wyboru, kierownik urzędu wyznacza obrońcę spośród funkcjonariuszy celnych.

Art. 71. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się ukaranemu w terminie 14 dni od dnia jego wydania.

Art. 72. 1. Od orzeczenia dyscyplinarnego ukarany może odwołać się do Prezesa Głównego Urzędu Cei w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia.

2. W wypadku wydania orzeczenia dyscyplinarnego przez Prezesa Głównego Urzędu Cei lub osobę przez niego upoważnioną, ukaranemu przysługuje w terminie 14 dni od daty doręczenia orzeczenia prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Art. 73. W postępowaniu odwoławczym nie można wymierzyć kary surowszej niż orzeczona w zaskarżonym orzeczeniu dyscyplinarnym.

Art. 74. 1. Od orzeczeń dyscyplinarnych Prezesa Głównego Urzędu Cei ukaranemu przysługuje prawo do odwołania w drodze skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego, na zasadach przewidzianych w odrębnych przepisach.

2. W wypadku wydania przez Prezesa Głównego Urzędu Cei lub osobę przez niego upoważnioną orzeczenia dyscyplinarnego w pierwszej instancji, prawo do wniesienia odwołania, o którym mowa w ust. 1, przysługuje po wyczerpaniu trybu postępowania określonego w art. 72 ust. 2.

Art. 75. Kary orzeczone w postępowaniu dyscyplinarnym wykonuje kierownik urzędu z chwilą uprawnienia się orzeczenia.

Art. 76. 1. Kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1—4, ulegają zatarciu po upływie 3 lat od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia o ukaraniu.

2. Kary dyscyplinarne, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 5 i 6, ulegają zatarciu po upływie 3 lat od wykonania tych kar.

3. Odpis orzeczenia dołączony do akt osobowych podlega zniszczeniu wraz z upływem terminu, o którym mowa w ust. 1 i 2. Na wniosek ukaranego zatarcie może nastąpić po upływie 2 lat.

Art. 77. 1. Jeżeli w okresie przed zatarciem kary dyscyplinarniej funkcjonariusz celny będzie ponownie ukarany dyscyplinarnie, termin 3 lat, o którym mowa w art. 76, liczy się od dnia doręczenia prawomocnego orzeczenia o ponownym ukaraniu.

2. W wypadku kary dyscyplinarnej określonej w art. 63 ust. 1 pkt 7 zatarcie i zniszczenie podpisu orzeczenia następuje z upływem okresu, o którym mowa w art. 63 ust. 2.

Art. 78. Koszty biegłych powołanych przez kierownika urzędu i koszty zleconych przez niego ekspertyz ponosi urząd, w którym przeprowadzono postępowanie dyscyplinarne.

Art. 79. W postępowaniu dyscyplinarnym w sprawach nie uregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Art. 80. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przeprowadzania postępowania wyjaśniającego i dyscyplinarnego oraz sposób wykonywania kar dyscyplinarnych.

Rozdział 13

Rozpatrywanie sporów o roszczenia funkcjonariuszy celnych ze stosunku służbowego

Art. 81. 1. Od decyzji w sprawach o zwolnienie ze służby funkcjonariusza celnego, przeniesienia albo zlecenia mu wykonywania innych obowiązków służbowych, przeniesienia na niższe stanowisko bądź zawieszenia w pełnieniu obowiązków, funkcjonariusz może, w terminie 14 dni, wnieść odwołanie do kierownika urzędu nadzrędnego nad urzędem, w którym pełni służbę. Od decyzji wydanej przez Prezesa Głównego Urzędu Cei odwołanie nie przysługuje.

2. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Od decyzji Prezesa Głównego Urzędu Cei funkcjonariuszowi celnemu przysługuje prawo do odwołania w drodze skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Art. 82. Spory o roszczenia ze stosunku służbowego funkcjonariuszy celnych w sprawach nie wymienionych w art. 81 ust.1 rozpatruje sąd właściwy w sprawach z zakresu prawa pracy.

Art. 83. 1. Roszczenia z tytułu prawa do uposażenia i innych świadczeń oraz należności pieniężnych ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

2. Kierownik urzędu może nie uwzględnić przedawnienia, jeżeli opóźnienie w dochodzeniu roszczenia jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami.

3. Bieg przedawnienia roszczenia z tytułu uposażenia i innych świadczeń oraz należności pieniężnych przerywa:

1) każda czynność przed kierownikiem urzędu właściwym do rozpatrywania roszczeń, podjęta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia roszczenia,

2) uznanie roszczenia.

Rozdział 14

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 84. W ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o rozwiązywaniu sporów zbiorowych (Dz. U. Nr 55, poz. 236 oraz z 1997 r. Nr 82, poz. 518 i Nr 88, poz. 554) w art. 19 w ust. 2 po wyrazach „Straży Granicznej” dodaje się wyrazy „, Służby Celnej”.

Art. 85. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o kształtowaniu środków na wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej (Dz. U. z 1995 r. Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 133, poz. 883, z 1998 r. Nr 117, poz. 756, Nr 155, poz. 1014 i 1016, Nr 160, poz. 1059 oraz z 1999 r. Nr 62, poz. 684) w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „Straży Granicznej” dodaje się wyrazy „Służby Celnej”.

Art. 86. W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 276 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Środki finansowe z opłat, o których mowa w § 2 oraz w art. 275, przeznacza się na usprawnienie funkcjonowania organów celnych oraz na premie dla funkcjonariuszy celnych i pracowników podległych Prezesowi Głównego Urzędu Cei, w szczególności dla tych, którzy przyczynili się bezpośrednio do wykrycia przestępstw lub wykroczeń celnych i dewizowych.”;

2) w art. 279 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wiceprezesów Głównego Urzędu Cei, nie więcej niż dwóch, na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Cei, powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów.”;

3) w art. 280 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) szkolenie kadr dla potrzeb Służby Celnej,”;

4) art. 282 otrzymuje brzmienie:

„Art. 282. Dyrektora Głównego Urzędu Cei, dyrektora urzędu celnego i jego zastępcę oraz dyrektora departamentu (komórki równorzędnej) i jego zastępcę w Głównym Urzędzie Cei powołuje i odwołuje Prezes Głównego Urzędu Cei.”;

5) w art. 284 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Prezes Głównego Urzędu Cei tworzy ośrodki szkoleniowe oraz określa ich organizację i zakres działania.”;

6) skreśla się art. 285.

Art. 87. W ustawie z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153 i Nr 75, poz. 468, z 1998 r. Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 929, Nr 162, poz. 1116 oraz z 1999 r. Nr 45, poz. 439, Nr 49, poz. 483,

Nr 63, poz. 700 i Nr 70, poz. 777) w art. 8 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) funkcjonariusze Służby Celnej,”.

Art. 88. W ustawie z dnia 12 grudnia 1997 r. o dodatkowym wynagrodzeniu rocznym dla pracowników jednostek sfery budżetowej (Dz. U. Nr 160, poz. 1080 i z 1998 r. Nr 155, poz. 1014) w art. 1 w ust. 3 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Służby Celnej,”.

Art. 89. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, Nr 162, poz. 1118 i poz. 1126 oraz z 1999 r. Nr 26, poz. 228 i Nr 60, poz. 636) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 2 dodaje się lit. o) w brzmieniu:

„o) jednostka organizacyjna podległa Prezesowi Głównego Urzędu Cei oraz Główny Urząd Ceł — w stosunku do funkcjonariuszy celnych,”;

2) w art. 6 w ust. 1 po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) funkcjonariuszami Służby Celnej,”;

3) w art. 8 w ust. 15 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 6 w brzmieniu:

„6) Służby Celnej.”;

4) w art. 9:

a) w ust. 1 wyrazy „i 12—18” zastępuje się wyrazami „i 12—18a”,

b) w ust. 4 wyrazy „i 13—18” zastępuje się wyrazami „i 13—18a”;

5) w art. 13 w pkt 12 wyrazy „pkt 13—18” zastępuje się wyrazami „pkt 13—18a”;

6) w art. 16 w ust. 1 po pkt 14 dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) funkcjonariuszy Służby Celnej”;

7) w art. 18 w ust. 1 wyrazy „13—18” zastępuje się wyrazami „13—18a”;

8) w art. 36 w ust. 2 wyrazy „11—18” zastępuje się wyrazami „11—18a”.

Art. 90. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 oraz z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 70, poz. 774 i Nr 72, poz. 801) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 w pkt 6 po lit. e) dodaje się lit. f) w brzmieniu:

„f) w Służbie Celnej,”;

2) w art. 32 w ust. 3 w pkt 6 po wyrazach „Straży Granicznej,” dodaje się wyrazy „Służby Celnej,”.

Rozdział 15

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 91. 1. Funkcjonariusze celni zatrudnieni w dniu wejścia w życie ustawy w administracji celnej od tego dnia wykonują zadania przewidziane dla Służby Celnej. W zakresie dotyczącym stosunku pracy stosuje się dotychczasowe warunki pracy i płacy.

2. W terminie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy osoby, o których mowa w ust. 1, otrzymają pisemną propozycję pełnienia służby, z zastrzeżeniem ust. 5. Propozycje przedkładane są stosownie do posiadanych kwalifikacji, przebiegu i oceny dotychczasowej pracy na zasadach i warunkach ustalonych w niniejszej ustawie. Na wyższe stanowiska kierownicze przedłożenie propozycji może być poprzedzone postępowaniem konkursowym, o którym mowa w art. 17.

3. Funkcjonariusz celny w terminie miesiąca od dnia otrzymania propozycji, o której mowa w ust. 2, składa pisemne oświadczenie o przyjęciu propozycji bądź odmowie pełnienia służby.

4. W wypadku przyjęcia propozycji pełnienia służby osobom, o których mowa w ust. 1, akt mianowania zostanie wręczony niezwłocznie, nie później niż w ciągu 30 dni od przyjęcia propozycji.

5. Nie otrzyma propozycji pełnienia służby osoba, która nie spełnia warunków określonych w art. 2.

6. Z osobami, o których mowa w ust. 5, w terminie, o którym mowa w ust. 2, mogą być rozwiązane stosunki pracy:

1) z pracownikami zatrudnionymi na podstawie mianowania — z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia,

2) z pracownikami zatrudnionymi na podstawie umowy o pracę — z zachowaniem odpowiedniego okresu wypowiedzenia określonego w Kodeksie pracy.

7. W wypadku wypowiedzenia stosunku pracy w trybie, o którym mowa w ust. 6:

1) pracownikom zatrudnionym na podstawie umowy o pracę przysługuje odprawa pieniężna przewidziana w art. 8 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1994 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1996 r. Nr 24, poz. 110),

2) pracownikom zatrudnionym na podstawie mianowania przysługuje świadczenie pieniężne przewidziane w art. 13¹ ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych.

8. Jeżeli odmowa przyjęcia proponowanych warunków pełnienia służby spowodowana jest zmianą stanowiska na niższe lub przeniesieniem do innej miejscowości, osobie odmawiającej przysługuje jednora-

zowa odprawa w wysokości trzymiesięcznego dotychczasowego wynagrodzenia, a stosunek pracy zostaje rozwiązany z upływem 14 dni od daty złożenia oświadczenia. Rozwiązanie stosunku pracy w tym trybie powoduje dla pracownika skutki, jakie przepisy prawa pracy wiążą z rozwiązaniem stosunku pracy przez pracodawcę za wypowiedzeniem.

9. W razie odmowy przyjęcia proponowanych warunków służby z innych przyczyn niż określone w ust. 8, stosunek pracy wygasa z upływem trzech miesięcy od złożenia oświadczenia. Ustanie stosunku pracy w tym trybie powoduje dla pracownika skutki, jakie przepisy prawa pracy wiążą z rozwiązaniem stosunku pracy przez pracodawcę za wypowiedzeniem.

Art. 92. W wypadku przyjęcia propozycji pełnienia służby na stanowisku funkcjonariusza celnego, dotychczasowy stosunek pracy przekształca się w stosunek służby z dniem mianowania.

Art. 93. 1. Osoby, o których mowa w art. 91 ust. 2 i 5, mogą wystąpić do Prezesa Głównego Urzędu Cei z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w wypadku gdy nie odpowiadają im przedłożone propozycje pełnienia służby lub w wypadku nieotrzymania propozycji.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być złożony w terminie 7 dni od dnia otrzymania propozycji pełnienia służby lub od dnia doręczenia wypowiedzenia.

3. Prezes Głównego Urzędu Cei powoła komisję opiniodawczą do spraw wniosków, o których mowa w ust. 1, w skład której będą wchodzić funkcjonariusze celni mający co najmniej 5-letni staż pracy w organach celnych i przedstawiciele związków zawodowych. W skład komisji wchodzi w równej liczbie przedstawiciele Prezesa Głównego Urzędu Cei i związków zawodowych.

4. Prezes Głównego Urzędu Cei wydaje rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku, o którym mowa w ust. 1, po zasięgnięciu opinii komisji, o której mowa w ust. 3, w terminie 14 dni od dnia otrzymania opinii komisji.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, liczbę członków oraz tryb pracy komisji, o której mowa w ust. 3, uwzględniając w szczególności możliwość tworzenia zespołów opiniodawczych spośród członków komisji, terminy wydawania opinii oraz uprawnienia do ich podpisywania.

6. Członkowie komisji, o której mowa w ust. 3, wykonują swoje zadania w ramach pełnienia obowiązków służbowych.

7. Bieg terminów, o których mowa w art. 91 ust. 3 i 6, ulega zawieszeniu od momentu złożenia wniosku przez osobę, o której mowa w ust. 1, do czasu podjęcia przez Prezesa Głównego Urzędu Cei rozstrzygnięcia, o którym mowa w ust. 4.

Art. 94. 1. W wypadku gdy przepisy prawa uzależniają stopień lub stanowisko służbowe, a także prawo do świadczenia lub jego wymiar od okresu pełnienia służby, pracownicy, którzy stali się funkcjonariuszami celnymi, zachowują ciągłość służby, z zaliczeniem dotychczasowego okresu pracy.

2. Dotychczasowe okresy zatrudnienia w administracji celnej traktowane są jako pełnienie służby w rozumieniu przepisów niniejszej ustawy.

3. Uprawnienia przewidziane niniejszą ustawą funkcjonariusze celni nabywają z chwilą mianowania na stanowisko funkcjonariusza celnego w Służbie Celnej.

Art. 95. Osobie, o której mowa w art. 91 ust. 1, przysługuje w sprawie przedłożonej propozycji pełnienia służby lub w wypadku nieotrzymania takiej propozycji środek odwoławczy do sądu pracy po wyczerpaniu trybu postępowania, o którym mowa w art. 91 i 93.

Art. 96. Postępowania dyscyplinarne, wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy, toczą się według przepisów dotychczasowych.

Art. 97. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 44 ust. 2 i art. 49 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

803

USTAWA

z dnia 24 lipca 1999 r.

o ratyfikacji Umowy ramowej między Rzeczpospolitą Polską a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym dotyczącej działalności EBI w Polsce, podpisanej w Warszawie dnia 1 grudnia 1997 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Umowy ramowej między Rzeczpospolitą Polską a Europejskim Bankiem Inwestycyjnym dotyczącej działalności EBI w Polsce, podpisanej w Warszawie dnia 1 grudnia 1997 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*